

HÃY MANG LẤY ÁCH CỦA THẦY VÌ ÁCH THẦY ÊM ÁI VÀ GÁNH THẦY NHẸ NHÀNG!

... **Cha Aimé Duval - Linh Mục dòng Tên** - chào đời ngày 30-6-1918 tại Val d'Ajol (Vosges) và qua đời ngày 30-4-1984 tại Metz miền Đông Bắc nước Pháp. Sau đây là chứng từ của Cha về **những buổi tối đọc kinh cầu nguyện chung trong gia đình**.

Tôi là con thứ 5 trong gia đình có 9 người con. Trước tôi là chị Lucie, chị Marie, chị Hélène, anh Marcel và sau tôi là René, Raymond, Suzanne và André.

Trong gia đình tôi không có kiểu sống đạo đức có tính cách thái quá hoặc phô trương. Nhưng hàng ngày có buổi đọc kinh chung vào mỗi tối. Và những buổi đọc kinh tối chung này mãi mãi khắc sâu trong tâm trí tôi cho đến ngày tôi nhắm mắt liìa đời.

Chị gái tôi - chị Hélène - là người giữ nhiệm vụ đọc các kinh, hơi dài, khoảng 15 phút, đối với bọn con nít chúng tôi. Vì thế đôi khi chị đọc thật nhanh hoặc đọc tóm tắt cho đến khi Ba tôi cất tiếng la rầy và ra lệnh:

- Đọc lại từ đầu!

Thế là, ngay từ những giây phút thơ ấu ấy, tôi hiểu rằng, phải thưa chuyện với THIÊN CHÚA Nhân Lành với ngôn từ chậm rãi, đứng đắn và thật trang trọng dễ thương.

Thân phụ tôi - điều làm tôi cảm động nhất mãi cho đến ngày hôm nay - là cung cách của người. Ba tôi - người luôn luôn mỗi mệt vì công việc đồng áng nặng nhọc hoặc vì phải chuyên chở gỗ và không hổ thẹn tỏ ra mình quá mệt - vậy mà, sau bữa ăn tối, người kính cẩn quì gối, chống khuỷu tay trên chiếc ghế, đôi bàn tay ôm lấy trán, người cùng đọc kinh tối chung với gia đình. Suốt trong buổi đọc kinh, người luôn luôn giữ thế quì bất động, không nhúc-nhích không ho-hen, không hề đưa mắt liếc nhìn đàn con đang có mặt ở chung quanh, cũng không bao giờ tỏ ra nóng-nảy khó-chịu vì buổi đọc kinh tối kéo dài.

Và tôi - thằng con nít - tôi thầm nghĩ:

- Xem kia, Ba mình thật lực lưỡng, người điều khiển gia đình, người có hai con bò lớn, người không hề nao núng trước vận mệnh cuộc đời xem ra đen-đũi, cũng chẳng khiếp sợ khi đứng trước mặt ông trưởng làng hoặc những kẻ giàu có, vậy mà giờ đây trong buổi đọc kinh tối, Ba lại tỏ ra thật nhỏ-bé trước mặt THIÊN CHÚA Nhân Lành! Như vậy có nghĩa là Ba đã có một thái độ thật khác xa khi thưa chuyện với THIÊN CHÚA Nhân Lành. Như vậy cũng có nghĩa THIÊN CHÚA Nhân Lành phải là Đấng Cao Cả lắm-lắm

mới khiến cho Ba phải quì gối, nhưng cùng lúc lại là Đấng vô cùng thân-thiện, cho phép Ba có thể thưa chuyện với THIÊN CHÚA Nhân Lành mà không cần thay bộ đồ làm việc lem-luốt nơi đồng áng!

Về phần Mẹ tôi, tôi không bao giờ trông thấy Mẹ quì gối. Lý do giản dị là vì Mẹ quá mệt! Mẹ ngồi ở giữa phòng, tay ấm đưa em nhỏ nhất với chiếc áo đen phủ kín tới gót, mái tóc màu hung-hung thật đẹp phủ kín tới cổ và tất cả mọi đứa con lớn nhỏ đều ngồi chung quanh Mẹ, kề sát bên Mẹ hoặc tựa người vào Mẹ. Mẹ theo sát lời kinh chị Hélène đọc và đôi môi Mẹ mấp máy đọc theo, không sót một lời một câu nào. Mẹ đọc như chính đó là lời kinh của riêng Mẹ.

Chỉ có một điều lạ lùng khác xa với thái độ của Ba, đó là Mẹ tôi không rời mắt nhìn chúng tôi. Mẹ nhìn từng đứa một. Cái

nhìn Mẹ dừng lại thật lâu nơi các em bé nhỏ nhất. Mẹ chỉ nhìn chứ không bao giờ nói gì cả hoặc lên tiếng la rầy chúng tôi. Ngay cả khi mấy đứa nhỏ cựa quậy xì-xăm, ngay cả lúc sấm chớp ầm-vang xuyên qua mái nhà hoặc khi con mèo làm đổ nắp đậy cái nồi!

Và tôi - thằng con nít - tôi thầm nghĩ:

- THIÊN CHÚA Nhân Lành quả thật tốt lành mới cho phép người ta thưa chuyện với Ngài khi bồng con trong tay và mình khoác tấm áo làm việc! Quả thật THIÊN CHÚA Nhân Lành là Đấng vô cùng quan-trọng khiến cho sấm-sét hoặc con mèo trở thành chuyện không đáng quan tâm!

Đôi tay của Ba, đôi môi mấp máy của Mẹ là những cử điệu dạy tôi bài học tôn giáo đầu đời quan trọng gập bội phần những bài học giáo lý. THIÊN CHÚA Nhân Lành là Đấng Tối Cao. THIÊN CHÚA Nhân Lành là Đấng thật thân thiện gần gũi. Và người ta chỉ có thể thưa chuyện thân tình với THIÊN CHÚA Nhân Lành sau khi đã chu toàn bốn phận của một ngày sống trọn vẹn, một ngày lao động vất vả.

... Vào lúc ấy, Đức Chúa GIÊSU cất tiếng nói: "Lạy CHA là Chúa Tể trời đất, Con xin ngợi khen CHA, vì CHA đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy CHA, vì đó là điều đẹp ý CHA .. CHA Thầy đã giao phó mọi sự cho Thầy. Và không ai biết rõ Người Con, trừ CHÚA CHA; cũng như không ai biết rõ CHÚA CHA, trừ Người Con và kẻ mà Người Con muốn mặc khải cho .. Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Thầy, và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Thầy êm ái, và gánh Thầy nhẹ nhàng" (Matthêu 11,25-30).

("Fiamma di Carità", Rivista delle Suore Povere Figlie di San Gaetano, Anno 52, Gennaio-Febbraio/2008, trang 46)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt